

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/142/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2325202118
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2325202118.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpeného kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka C. D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/X, B. a otec F. G. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/XX, E., o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 08.07.2025, č. k. 5P/100/2025-21, jednomyseľne takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia na nahradenie súhlasu matky so zápisom maloletého na plnenie predprimárneho vzdelávania v Materskej škole G. X, B. a na uloženie povinnosti otcovi podať v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia návrh vo veci samej (výrok I.) a deklaroval, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok II.).

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 324 ods. 1, 2, 3, § 325 ods. 1, 2, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, § 330 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“) a § 35 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „Zákon o rodine“) a vecne tým, že návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný. Konštatoval, že v prípade výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu nastala nezhoda rodičov v otázke spôsobu vzdelávania maloletého na úrovni materskej školy, ktorú nepovažoval za bežnú vec a keďže zákonnými zástupcami maloletého dieťaťa sú obidvaja rodičia, je nevyhnutný súhlas oboch. Z obsahu spisu mal za osvedčené, že komunikácia medzi rodičmi maloletého dieťaťa je komplikovaná a názor rodičov na spôsob vzdelávania maloletého dieťaťa je diametrálne odlišný. S poukazom na § 35 Zákona o rodine zdôraznil, že pokiaľ nedošlo k dohode rodičov o podstatnej otázke, súd na návrh jedného z rodičov, ktorý musí vychádzať zo záujmu maloletého dieťaťa ako základného kritéria, musí na zodpovedanie tejto otázky podrobne a precízne skúmať všetky rozhodujúce skutočnosti, čo je možné iba v konaní vo veci samej. Otázkou nezhody rodičov v podstatnej veci súvisiacej s výkonom rodičovských práv a povinností nie je možné, a vzhľadom na povahu veci ani vhodné, riešiť v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, a to najmä z dôvodu výrazne obmedzených možností dokazovania v spojitosti s obmedzenou dĺžkou času, v ktorom musí súd o návrhu rozhodnúť, keďže len v konaní vo veci samej by mal priestor na riadne vykonanie dokazovania a skúmanie všetkých relevantných argumentov účastníkov konania (nakoľko aj matka je rodič a má právo sa k návrhu otca vyjadriť). Naproti tomu úlohou súdu rozhodujúceho o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia je iba posúdiť, či osvedčil skutočnosť, že by v danom prípade existovala bezprostredne hroziaca ujma, ku ktorej by mohlo

dôjsť, keby súd vo veci nenariadil neodkladné opatrenie, a teda že existuje naliehavá potreba vydať navrhované neodkladné opatrenie (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 14CoP/30/2025 zo dňa 24.03.2025). V danom prípade súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia nie je možné vyhovieť, pretože nebola osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pre maloleté dieťa, ktoré sa aktuálne nachádza v osobnej starostlivosti matky, kde úroveň starostlivosti matky nikto nespochybňuje.

3. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec dôvodiac ust. § 365 ods. 1 písm. f/, h/ C.s.p. a navrhujúc napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že odvolací súd odvolaniu vyhovie a v zmysle návrhu nariadi neodkladné opatrenie, ktorým nahradí súhlas matky so zápisom maloletého na plnenie predprimárneho vzdelávania v Materskej škole G. X, B. a otcovi uloží povinnosť podať návrh vo veci samej v lehote do 30 dní od vydania právoplatného rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia. Zdôraznil, že výber materskej školy je podstatnou vecou súvisiacou s výkonom rodičovských práv a povinností v zmysle § 35 Zákona o rodine, čo súd síce potvrdil, ale zároveň uviedol, že ju nemožno riešiť neodkladným opatrením pre obmedzenie dokazovania a krátkosť lehôt. Táto úvaha súdu predstavuje nesprávne právne posúdenie povahy veci a je v rozpore so zmyslom a účelom inštitútu neodkladného opatrenia (najmä v mimosporových konaniach). Práve inštitút neodkladného opatrenia je určený na bezodkladnú úpravu pomerov a nevyžaduje plné dokazovanie, iba osvedčenie podľa § 329 ods. 1 C.s.p. (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7CoP/109/2017). Argumenty súdu o obmedzených možnostiach dokazovania sú neopodstatnené, protirečiace procesným pravidlám pre neodkladné opatrenia. Tvrdenie súdu prvej inštancie, že nebola osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pre maloletého a o nespochybnení úrovne starostlivosti matky je príliš všeobecné a nedotýka sa otcom uvedenej konkrétnej ujmy, ktorá sa týka vývojových a vzdelávacích potrieb dieťaťa. Podľa otca súd prvej inštancie prijal príliš reštriktívny výklad pojmu bezodkladná úprava pomerov, nesprávne ho vyložil tak, ako by to vyžadovala judikatúra súdov (napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 101/2022) ktorá zdôrazňuje, že záujem dieťaťa má byť posúdený konkrétne, odôvodnene a nie formálne. Konštatoval arbitrárnosť vydaného rozhodnutia súčasne konštatujúc, že takýto prístup v praxi obmedzuje efektívnu ochranu práv maloletého. Ak by sa podstatná vec, akou je zápis do materskej školy s pevne stanovenými termínmi, nemohla riešiť neodkladným opatrením, akákoľvek naliehavá situácia vyplývajúca z rodičovskej nehody by zostala nevyriešená po dobu mesiacov alebo dokonca rokov, čo by poškodzovalo dieťa a je v rozpore s princípom, že najlepší záujem dieťaťa má byť prvoradým hľadiskom vo všetkých konaniach, nielen v konaní vo veci samej. Podľa otca súd nesprávne vyhodnotil existenciu ujmy spočívajúcej v tom, že maloletý nemá prístup k predprimárnemu vzdelávaniu a sociálnemu prostrediu, ktoré je kľúčové pre vývin dieťaťa bez súrodencov a v rozvodovom konaní, nezohľadnil najlepší záujem pre maloletého komplexne a in concreto, s odkazom na psychický, sociálny vývin a intelektuálny rozvoj maloletého, ktorý potrebuje stabilitu a rutinu mimo konfliktného rodinného prostredia. Nesprávne vecné zistenie súdu pri analýze špecifického dopadu svedčí o povrchnom posúdení najlepšieho záujmu dieťaťa a potenciálu pre okamžitú, nehmataiteľnú ujmu. Takýto prístup by mohol viesť k precedensu, kde súdy zasahujú len v prípadoch vážneho fyzického zanedbania, ignorujúc kľúčové vývojové potreby detí. Otec v tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú (čl. 5 Zákona o rodine, čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa), pričom v návrhu opísané konanie matky (jednostranné odvolanie súhlasu s materskou školou po predošlej dohode) je zneužitím rodičovského práva a je v rozpore s dobrými mravmi. Súd prvej inštancie bol povinný posúdiť všetky relevantné argumenty návrhu, vrátane argumentov o zneužití práva a porušení dobrých mravov. Hoci ide o konanie o neodkladnom opatrení, princíp ochrany dobromyseľného konania a sankcionovania zjavného zneužitia práva je základným pilierom právneho štátu, ktorý mal byť zohľadnený pri posudzovaní dôvodnosti návrhu na neodkladné opatrenie. S poukazom na čl.5 C.s.p. uviedol, že ignorovanie argumentov o zneužití práva a narušení právnej istoty zo strany súdu môže signalizovať nedostatočné pochopenie širších princípov spravodlivosti v rodinných sporoch. Súd prvej inštancie dostatočne nevyhodnotil všetky predložené dôkazy a skutočnosti osvedčujúce potrebu neodkladného opatrenia, keď k návrhu pripojil e-mail o odvolaní súhlasu matkou, e-mail od riaditeľky Materskej školy G. X, B., potvrdzujúci ochotu prijať maloletého, súhlasné potvrdenie prihlásenia do Materskej školy G. X, B., podpísané oboma rodičmi s čím sa súd dostatočne nezaoberal. Tieto dôkazy jasne osvedčovali existenciu pôvodnej dohody, jej následné jednostranné zrušenie matkou a pretrvávajúcu pripravenosť materskej školy prijať dieťa, a tieto mali byť posúdené ako dostatočné pre osvedčenie nároku a potreby bezodkladnej úpravy pomerov. Otec dal do pozornosti informácie Ministerstva školstva SR z 04.03.2020, ktoré odporúčajú riešiť nehody

podľa § 35 Zákona o rodine prostredníctvom neodkladného opatrenia, k čomu sa súd v odôvodnení uznesenia nevyjadril. Súd mal pritom zohľadniť alebo preveriť existenciu a obsah tohto usmernenia, ktoré priamo podporuje jeho postup. V odvolaní ďalej poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax, ktorá umožňuje otázku nezhody rodičov v podstatnej veci súvisiacej s výkonom rodičovských práv a povinností riešiť formou neodkladného opatrenia. S odkazom na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7CoP/109/2017 zo dňa 14.06.2017, uznesenie Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 27P/107/2020-79 zo dňa 24.09.2020, článok zo stránky najpravo.sk zdôraznil, že najlepší záujem dieťaťa musí byť braný do úvahy v každom konaní, nie len v konaní vo veci samej, preto dôvodnosť návrhu sa posudzuje na základe pripojených listín, nie je potrebné pojednávanie ani plné dokazovanie, ktoré argumenty priamo vyvracajú argument súdu o obmedzených možnostiach dokazovania. Súd prvej inštancie selektívne a nesprávne aplikoval právnu normu a judikatúru, hoci citoval uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 14CoP/30/2025, opomenul alebo nedostatočne zohľadnil iné, priamo relevantné rozhodnutia vyšších súdov, ktoré potvrdzujú možnosť a potrebu nariadenia neodkladného opatrenia v podobných prípadoch, kde ide o podstatné záležitosti týkajúce sa dieťaťa.

4. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že vzhľadom na odplienkovávanie maloletého tento nespĺňa podmienky pre nástup do materskej školy. Uviedla, že v tejto veci sa vedie pod sp.zn. 5P/97/2025 na Okresnom súde v Galante konanie, v ktorom podala písomne podanie objasňujúce situáciu.

5. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca písomne nevyjadril.

6. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „C.m.p.“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 C.s.p. a po oboznámení sa s obsahom spisu dospel k nasledujúcim záverom.

7. Podľa § 2 ods. 1 C.m.p. na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 234 ods.1,2 C.s.p. súd rozhoduje uznesením, ak nerozhoduje vo veci samej. Ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa primerane ustanovenia o rozsudku.

9. Podľa § 236 C.s.p. v písomnom vyhotovení uznesenia sa uvedie označenie súdu, ktorý ho vydal, označenie strán a zástupcov, označenie prejednávaného sporu, výrok, stručné odôvodnenie, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia.

10. Pokiaľ ide o námietky otca o arbitrárnosti preskúmaného rozhodnutia treba uviesť, že odvolaním napadnuté rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej a jeho formálne náležitosti je nutné posudzovať v intenciách ust. § 236 C.s.p., v nadväznosti na ktoré sa jedná o jednoduchšiu formu procesného rozhodovania súdu, obsahujúce zjednodušené formálne a obsahové náležitosti rozhodnutia, ktoré však v tomto prípade musí dať odpovede na základné otázky týkajúce sa rozhodovania o osobitnej procesnej forme návrhu účastníka (návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia). Po oboznámení sa s obsahom odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v ňom uviedol, čoho sa otec návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal, akými skutočnosťami ho odôvodňoval a osvedčoval, uviedol skutočnosti vyplývajúce z lustrácie poručenských spisov týkajúcich sa maloletého dieťaťa a následne, po uvedení na vec sa vzťahujúcich zákonných ustanovení, dostatočne a zrozumiteľne v bodoch 19-20 rozhodnutia odôvodnil prijatú úvahu, premietnutú do výroku, ktorým zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia vychádzajúc zo základnej premisy, že otec neosvedčil splnenie zákonných procesných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, t.j. existenciu bezprostredne hrozacej ujmy maloletému dieťaťu, a ani existenciu potreby okamžitého zásahu súdu nariadením navrhovaného neodkladného opatrenia. Na základe uvedeného odvolacie námietky otca v tomto smere posúdil ako nepodložené a nedôvodné.

11. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

12. Podľa § 324 ods. 3 C.s.p., neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

13. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. Podľa § 326 ods. 1 C.s.p. v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

15. Podľa § 326 ods. 2 C.s.p. k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

16. Podľa § 328 ods. 1 C.s.p. ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

17. Podľa § 35 Zákona rodine, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä vystaňovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

18. Zdôrazňuje, že cieľom neodkladných opatrení je provizórna (dočasná) úprava pomerov účastníkov konania s cieľom umožniť ničím nerušené rozhodovanie vo veci samej. Dočasné rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej a môže slúžiť aj ako záruka efektívnosti budúceho núteného výkonu súdneho rozhodnutia. Účelom tohto inštitútu je rýchla a dočasná úprava právnych pomerov účastníkov. To však neznamená, že ho súd môže vydať len na základe tvrdení navrhovateľa, bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Pred nariadením neodkladného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, musí byť aspoň osvedčený. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formalities, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Pri nariadení neodkladného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabráňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda, že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou urobenou vo forme neodkladného opatrenia sa preto neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

19. Pokiaľ ide o účel neodkladných opatrení vo veciach maloletých detí, týmto je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých, v ktorom sú súdy povinné prioritne chrániť záujmy maloletých detí a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. V konaní starostlivosti súdu o maloleté deti pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý má mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa. Neodkladné opatrenie však zásadne nemôže prejudikovať práva a záujmy účastníkov a súd môže pristúpiť k nariadeniu neodkladného opatrenia v závislosti od konkrétnych okolností, pričom musí starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Neodkladné opatrenie týkajúce sa maloletých detí môže byť teda nariadené len vtedy, ak je osvedčené, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad a že prijatým rozhodnutím je urýchlene a pružne riešená situácia, v ktorej je v záujme ochrany práv maloletého dieťaťa, potrebný okamžitý zásah súdu. U maloletých pôjde v zásade o zásah do stavu, ktorým je bezprostredne ohrozená ich výživa, výchova, či dokonca život a zdravie, prípadne iné dôležité záujmy.

20. V prejednávanej veci sa otec návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha vydania rozhodnutia súvisiaceho s ust. § 35 Zákona o rodine pokrývajúceho prípady, kedy sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností (ktoré je výlučne návrhovým konaním). Okamžitú potrebu nariadenia navrhnutého neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že matka odvolala svoj súhlas s prihlásením maloletého do Materskej školy G. X, B., ktorá je ochotná maloletého od septembra 2025 prijať. Podľa otca matka týmto konaním zneužila svoje rodičovské práva, porušila princíp právnej istoty a ochrany dobromyseľnosti, maloletému znemožnila nástup do materskej školy aj napriek tomu, že nástup do materskej školy je v najlepšom záujme maloletého, ktorý nemá súrodencov, a práve materská škola (ktorá je výchovným, ale aj diagnostickým prostredím) poskytuje dieťaťu externú stabilitu, rutinu a bezpečie, navyše v situácii, kedy sú rodičia v súdnom spore ohľadom rozvodu už viac ako rok. Zamedzenie prístupu do materskej školy dieťa izoluje a znemožňuje dôležitú ochrannú a preventívnu funkciu štátu podľa zákona č. 245/2008 Z.z. školský zákon v spojení so zákonom č. 138/2019 Z.z. o pedagogických a odborných zamestnancoch.

21. Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie konštatuje, že v posudzovanej veci nie je osvedčená potreba okamžitého zásahu súdu a ani to, že potrebu nariadenia otcom navrhovaného neodkladného opatrenia si vyžaduje aktuálny stav ohrozenia záujmov maloletého dieťaťa. V tejto súvislosti poukazuje na aktuálne existujúci právny a skutkový stav týkajúci sa úpravy výkonu rodičovských práv a povinností uvedený v bodoch 3 - 4 rozhodnutia súdu prvej inštancie z ktorých ako podstatná skutočnosť vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 14.01.2024, č.k. 5P/162/2024-317 bola schválená rodičovská dohoda podľa ktorej je maloletý na čas do rozvodu zverený do starostlivosti matky s tým, že zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok sú oprávnení obaja rodičia.

22. So súdom prvej inštancie sa zhoduje v tom, že návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia je nutné posudzovať optikou splnenia zákonných podmienok pre možné nariadenie tohto procesného inštitútu, so súčasným zohľadnením osvedčených konkrétnych skutkových okolností danej veci. Pre rozhodnutie o posudzovanom návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia je pre rozhodnutie zásadnou skutočnosťou ešte útlý vek maloletého dieťaťa, ktoré nedosiahlo vek 5 rokov, iba v ktorom prípade je predprimárne vzdelávanie pre dieťa podľa ustanovenia § 28a ods.1 zákona č. 245/2008 Z.z. povinné a stav, ak by k zápisu takéhoto dieťaťa do materskej školy na predprimárne vzdelávanie nedošlo, by mohol sám osebe signalizovať vážne ohrozenie najlepšieho záujmu dieťaťa. Za ohrozenie záujmu maloletého dieťaťa, vyžadujúceho si okamžitý zásah súdu procesnou formou neodkladného opatrenia, nie je možné posúdiť ani otcom osvedčené odvolanie súhlasu matky so zápisom maloletého dieťaťa (ktoré v novembri tohto roka dovŕši vek 4-och rokov) do Materskej školy G. X, B. od septembra 2025. Podotýka, že rozhodovanie o pomeroch maloletého dieťaťa patrí do základných a neodňateľných práv oboch rodičov, ktorí však majú právo svoj názor o pomeroch maloletého dieťaťa (vrátane jeho nástupu do predškolského zariadenia) prípadne korigovať a aj meniť. Pokiaľ podľa tvrdenia otca vznikne maloletému dieťaťu jeho nenastúpením do Materskej školy G. X, B. ujma tým, že maloletý nebude mať prístup k predprimárnemu vzdelávaniu a sociálnemu prostrediu, ktoré je kľúčové pre jeho vývin (keďže je bez súrodencov a rodičia sú v rozvodovom konaní), a ktoré potrebuje v záujme jeho riadneho psychického, sociálneho vývinu a intelektuálneho rozvoja, tieto tvrdenia otec neosvedčil ani len v miere pravdepodobnosti. Z obsahu spisu navyše vyplýva, že maloletý ani nespĺňa podmienky na jeho prijatie do Materskej školy G. X, B., keďže je aktuálne aj naďalej plienkovaný (z emailu riaditeľky označenej materskej školy zo dňa 20.06.2025 vyplýva, že maloletého je možné do školského zariadenia umiestniť po jeho odplienkovaní). Na základe uvedeného odvolací súd uzatvára, že existencia konfliktného vzťahu rodičov a ich nezhoda ohľadom predškolského zariadenia pre maloletého, nezakladá dôvodnosť návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia a nahradenia súhlasu matky so zápisom maloletého do Materskej školy G. X, B., a ani si nevyžaduje okamžitý zásah súdu prostredníctvom neodkladného opatrenia. Využitie inštitútu neodkladného opatrenia, ako dočasného riešenia, je možné iba na základe osvedčených závažných skutočností, z ktorých by jednoznačne vyplývalo vážne ohrozenie záujmov maloletého dieťaťa, čo v danom prípade splnené nebolo.

23. Pokiaľ otec vo vzťahu k posúdeniu záujmu maloletého dieťaťa poukazuje na konkrétne rozhodnutia súdov je treba mu dať do pozornosti, že ustálená rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti nemôže ani reálne existovať, keďže každé jedno rozhodnutie je individuálne pre daný prípad a nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady, i keby formálne vykazovali rovnaké skutkové okolnosti. Prijaté rozhodnutie je potom vždy výsledkom posúdenia

individuálnych skutkových okolností každej posudzovanej veci vo vzájomných súvislostiach, práve vďaka čomu môže súd prijať celkom jedinečné a konkrétne závery „šité na mieru“ pre ten-ktorý prípad a dosiahnuť tak v súdnom konaní vo veciach starostlivosti o maloletých sledovaný cieľ, t. j. najlepší záujem maloletého dieťaťa (analogické použitie právnych záverov uznesenia NS SR zo dňa 24.10.2023, sp. zn. 4 CdoR/11/2023, uznesenia NS SR zo dňa 25.07.2018, sp.zn. 4 Cdo/196/2017). V prejednávanom prípade je záujem maloletého dieťaťa nutné (tak ako to správne urobil súd prvej inštancie) navyše posudzovať vo vzájomnom vzťahu so zákonnými podmienkami týkajúcimi sa neodkladného opatrenia, ktoré je možné nariadiť len pri osvedčení, že riešenie konkrétnej situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad a prijatým rozhodnutím je urýchlene a pružne riešená situácia, v ktorej je v záujme maloletého dieťaťa potrebný okamžitý zásah súdu.

24. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods.2 C.s.p. ako vecne a právne správne potvrdil.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 52, § 58 C.m.p.

26. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods.1 C.m.p., § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).